

GŁÓWNY ZARZĄD POLITYCZNY WP
Nr **PF 672**
9 " **06** 19 **87** r.
00-000 Warszawa

Podstawa
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 25 ust.3 pkt 1
(Dz. U. RP Nr 11 poz. 95)
2008-01-03
Kuś
podpis

198
~~JAWNE~~
P O U F N E
TELEFISMO-BRYZA
Egz.Nr .....

I N F O R M A C J A Nr 8/W
1987.06.09.

DRUGI DZIEŃ WIZYTY - LUBLIN

1. Pierwszym punktem programu pobytu papieża w Lublinie była modlitwa i złożenie kwiatów w Mauzoleum b.hitlerowskiego obozu koncentracyjnego na Majdanku. W latach 1941-1944 straciło tam życie 360 tysięcy spośród pół miliona więźniów, przedstawiciele 54 narodowości z 29 krajów. Ponad trzy czwarte ogółu ofiar stanowili Polacy, Żydzi i Rosjanie. Następnie papież przejechał ulicami miasta do Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego /założony w 1919 r./.
W Auli KUL-u papież wygłosił przemówienie do przedstawicieli świata nauki /ok.650 osób/, po czym na dziedzińcu uczelni koncelebrował tzw. liturgię słowa z kadrą i studentami KUL-u /ok.3000 osób/. W godzinach popołudniowych odprawił mszę na błoniach na terenie nowej dzielnicy CZUBY, połączonej ze święceniami kapłańskimi i zakonnymi, w trakcie której wygłosił homilię. W godzinach wieczornych papież odleciał śmigłowcem do Tarnowa.
2. Oba przemówienia papieskie wygłoszone w KUL-u, wyrażały jego stanowisko w kwestiach: szkoły wyższej, jej funkcji i roli społecznej, nauki i jej metodologii, istoty współczesnego procesu dydaktyczno-wychowawczego. W stanowisku tym papież nie zaprezentował w zasadzie, żadnych nowych koncepcji w stosunku do tych, jakie zostały przez niego sformułowane wcześniej i wyrażone m.in. w encyklice "Redemptor hominis" /1979 r./.
Jan Paweł II nawiązując do roli nauki w poznawaniu rzeczywistości, ponownie, przestrzegając przed przekształceniem nauki w narzędzie uprzedmiotowujące człowieka i eliminującego go od tej rzeczywistości. Dał do zrozumienia, że Kościół zmierza do pogodzenia poznanych efektów nauki z wartościami religijnymi we wszystkich tych dziedzinach, gdzie rezultaty badań naukowych mogły by podważyć podstawowe założenia teologii.
x/ Odkupiciel człowieka.

Nie przypadkowo więc papież akcentował tezę o braku zasadniczych sprzeczności między poznaniem religijnym a naukowym. Ponadto, dalsze tezy tego kontekstu rozważań dotyczyły problemów związanych z warunkami działalności naukowej: funkcjonowanie uczelni, odpowiedzialność uczonych za prawdę poznawczą i przekazywaną, wyposażenie uniwersyteckich warsztatów pracy, perspektywy rozwojowe młodych pracowników nauki. W tej ostatecznej kwestii papież stwierdził: "Mamy tylu młodych, obiecujących ludzi. Nie możemy dopuścić do tego, aby nie widzieli oni dla siebie przyszłości we własnej Ojczyźnie". Trybem warunkowym jego myśli była opinia: "trzeba przemyśleć wiele spraw życia społecznego, struktur organizacji pracy aż do samych założeń współczesnego organizmu państwowego pod kątem przyszłości młodego pokolenia na ziemi polskiej". Z dwuznaczności tego stwierdzenia wynika próba deprecjonowania polityki państwa wobec szkoły wyższej oraz socjalistycznego modelu wychowania. Jan Paweł II jednoznacznie stwierdził, że koncepcja antynomii między nauką, a religią zrodziła się na gruncie marksizmu, dodając, że współczesny marksizm już nie jest tak stanowczy w tej dziedzinie, że nie widzi już w religii przeciwnika rozumowi i możliwości poznawczych.

W obu wystąpieniach papież podnosił zasługi KUL-u dla uprawiania nauki, zgodnie z koncepcją Kościoła. Jan Paweł II zwrócił także uwagę na historyczną rolę Lublina i religijny kontekst Unii Lubelskiej /1569 r./, na dzisiejszy proces kontaktów między Wschodem a Zachodem, na wzajemne "przyciąganie się" i "odpychanie".

3. W homilii wygłoszonej w trakcie uroczystości udzielania święceń kapłańskich, Jan Paweł II skoncentrował uwagę na powołaniu i funkcjach kleru. Stwierdził, iż księża są "solą ziemi" i "światłem świata". W ten sposób akcentował szczególną pozycję i rolę kapłanów w środowiskach wierzących oraz wyrażał uznanie dla ich rodzin. Powiedział też, że są oni odpowiedzialni za Kościół, za chrześcijański kształt życia, za ukształtowanie religijnej świadomości wszystkich chrześcijan i współpracę ze środowiskami świeckimi. Domagał się też, by kapłanów dawano zaufaniem. Przypominał im, że właśnie oni wprowadzą wiernych w rok dwutysięczny.

Udzielając święceń kapłańskich papież przypomniał wzory osobowe księży, m.in. Maksymiliana Kolbego, Michała Kozala, Aleksandra Fedorowicza, Władysława Kornilowicza i Jerzego Popiełuszke. Cytował także fragment "Zapisków więziennych" kard. S. Wyszyńskiego na temat posłannictwa kapłańskiego.

Podczas uroczystości papież pozytywnie wypowiedział się o rozwoju miasta wymieniając nowe osiedla, uczelnie, szkoły i kościoły.

4. Kolportowane, w małej ilości, nielegalne wydawnictwa i ulotki obok treści gospodarczych, podejmują również wątki wizyty papieża w kraju. Między innymi w ulotkach ujawnionych na terenie Wrocławia, zawarto informacje o zmianie pierwotnego zamiaru powitania Jana Pawła II w Gdańsku przez członków i sympatyków podziemnych struktur z Dolnego Śląska. Nowym miejscem zgromadzenia, wyznaczono klasztor na Jasnej Górze w dniach 12 i 13 bm. Ulotki rozpowszechniane w Łodzi sugerują, jakoby wizyta papieża w zakładach im. obrońców Pokoju jest w zamiarach władz administracyjnych, spotkaniem z aktywnym partyjnym. Apeluje się także o niedopuszczenie do takiego charakteru spotkania, gromadzenie się przed w/w zakładami oraz żąda transmisji przebiegu wizyty w TV i nagłośnienia zewnętrznego.

W Tarnowie upowszechniane są informacje, że podczas pobytu papieża, w uroczystościach religijnych zamierza uczestniczyć 150 osobowa grupa b. żołnierzy AK wraz ze sztandarami i emblematami organizacyjnymi.

Uwaga: informację upowszechnić do szczebla pułku /równorzędnego/

ZARZĄD PROPAGANDY I AGITACJI
GŁÓWNEGO ZARZĄDU POLITYCZNEGO WP